

VAN ESBROECK

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)
z 9. marca 2006*

Vo veci C-436/04,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 35 EÚ, podaný rozhodnutím Hof van Cassatie (Belgicko) z 5. októbra 2004 a doručený Súdnemu dvoru 13. októbra 2004, ktorý súvisí s trestným konaním proti

Leopold Henri Van Esbroeck,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Schintgen (spravodajca), R. Silva de Lapuerta, G. Arestis a J. Klučka,

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
tajomník: K. Sztranc, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. septembra 2005,

* Jazyk konania: holandčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- pán Van Esbroeck, v zastúpení: T. Vrebos, advocaat,
- česká vláda, v zastúpení: T. Boček, splnomocnený zástupca,
- holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a C. M. Wissels, splnomocnené zástupkyne,
- rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa,
- poľská vláda, v zastúpení: T. Nowakowski, splnomocnený zástupca,
- slovenská vláda, v zastúpení: R. Procházka, splnomocnený zástupca,
- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: W. Bogensberger a R. Troosters, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 20. októbra 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka článkov 54 a 71 dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 19; Mim. vyd. 19/002, s. 9, ďalej len „DVSD“), podpísaného 19. júna 1990 v Schengene (Luxembursko).

- 2 Tento návrh bol podaný v súvislosti s trestným konaním začatým v Belgicku proti pánovi Van Esbroeck pre obchodovanie s omamnými látkami.

Právny rámec

Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda

- 3 Podľa článku 1 protokolu, ktorým sa začleňuje Schengenské *acquis* do rámca Európskej únie, pripojeného Amsterdamskou zmluvou k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva (ďalej len „protokol“), je trinásť členských štátov Európskej únie, okrem iných aj Belgicko, oprávnených založiť medzi sebou užšiu spoluprácu v oblasti pôsobnosti Schengenského *acquis* tak, ako je uvedené v prílohe predmetného protokolu.

- 4 Do takto definovaného Schengenského *acquis* patrí okrem iného Dohoda medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom odstraňovaní kontrol na ich spoločných hraniciach, podpísaná v Schengene 14. júna 1985 (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 13; Mim. vyd. 19/002, s. 3, ďalej len „Schengenská dohoda“), ako aj DVSD.
- 5 Podľa článku 2 ods. 1 prvého pododseku protokolu sa od dátumu nadobudnutia platnosti Amsterdamskej zmluvy Schengenské *acquis* okamžite, teda od 1. mája 1999, uplatňuje v trinástich členských štátoch uvedených v článku 1 tohto protokolu.
- 6 Na základe článku 2 ods. 1 druhého pododseku druhej vety protokolu Rada Európskej únie jednomyseľne prijala 20. mája 1999 rozhodnutie 1999/436/ES, ktorým sa v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a Zmluvy o Európskej únii stanovuje právny základ pre všetky ustanovenia alebo rozhodnutia, ktoré tvoria Schengenské *acquis* (Ú. v. ES L 176, s. 17; Mim. vyd. 19/001, s. 152). Z článku 2 tohto rozhodnutia, v spojení s prílohou A tohto rozhodnutia vyplýva, že Rada stanovila za právny základ pre článok 54 DVSD článku 34 EÚ a 31 EÚ a pre článok 71 DVSD článku 34 EÚ, 30 EÚ a 31 EÚ, ktoré sú súčasťou hlavy VI Zmluvy o Európskej únii, nazvanej „Ustanovenia o policajnej a súdnej spolupráci v trestných veciach“.
- 7 Podľa článku 54 DVSD, ktorý sa nachádza v kapitole 3 nazvanej „Zákaz dvojitého trestu“ v hlave III DVSD nazvanej „Polícia a bezpečnosť“:

„Osoba právoplatne odsúdená jednou zo zmluvných strán nesmie byť pre ten istý čin stíhaná inou zmluvnou stranou, a to za predpokladu, že v prípade odsúdenia bol trest už odpykaný alebo sa práve odpykáva, alebo podľa práva štátu, v ktorom bol rozsudok vynesený, už nemôže byť vykonaný.“

8 Článok 71 DVSD, ktorý sa nachádza v kapitole 6 nazvanej „Omamné látky“ v tej istej hlave III, stanovuje:

„1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že so zreteľom na existujúce Dohovory Spojených národov [v súlade s existujúcimi dohovormi Organizácie spojených národov — *neoficiálny preklad*] [Jednotný dohovor o omamných látkach z roku 1961 v znení Protokolu z roku 1972, ktorý mení a dopĺňa Jednotný dohovor o omamných látkach z roku 1961 a Dohovor OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropnými látkami z 20. decembra 1988] prijímú všetky nevyhnutné opatrenia týkajúce sa priameho alebo nepriameho predaja návykových [omamných — *neoficiálny preklad*] a psychotropných látok každého druhu, vrátane Cannabisu a vlastníctva týchto látok s cieľom predaja alebo vývozu, ktoré budú potrebné k zamedzeniu nedovoleného obchodu s omamnými látkami [s omamnými a psychotropnými látkami — *neoficiálny preklad*].

2. Pri dodržaní ustanovení článkov [Bez toho, aby boli dotknuté články — *neoficiálny preklad*] 74, 75 a 76 sa zmluvné strany zaväzujú zabráňovať a sťahovať nedovolený vývoz omamných látok [omamných a psychotropných látok — *neoficiálny preklad*] každého druhu, vrátane produktov Cannabis a tiež predaj, obstarávanie [dodávku — *neoficiálny preklad*] a distribúciu týchto látok pomocou administratívnych a trestno-právnych prostriedkov.

3. S cieľom boja proti nedovolenému dovozu návykových [omamných — *neoficiálny preklad*] a psychotropných látok všetkého druhu, vrátane Cannabisu zosilia zmluvné strany kontrolu prepravy osôb a tovaru a taktiež dopravných prostriedkov na vonkajších hraniciach Európskej únie. Podrobnosti stanoví pracovná skupina [uvedená — *neoficiálny preklad*] v článku 70. Táto bude vychádzať najmä z premiestnených častí uvoľneného policajného a colného personálu z oblasti vnútorných hraníc a tiež z potreby nasadenia [Táto pracovná skupina posúdi najmä možnosť presunutia tej časti pracovníkov polície a colných orgánov, ktorá bola uvoľnená z vnútorných hraníc, a takisto použitie — *neoficiálny preklad*] modernejších detekčných metód omamných látok a špeciálne vycvičených protidrogových psov.

4. Zmluvné strany budú v rámci zachovania predpisov tohto článku cielene [S cieľom zabezpečiť dodržiavanie ustanovení tohto článku budú zmluvné strany osobitne — *neoficiálny preklad*] kontrolovať lokality, v ktorých sa na základe skúseností [lokality, o ktorých je známe, že sa tam — *neoficiálny preklad*] vykonáva obchod s omamnými látkami.

5. Zmluvné strany sa budú všemožne usilovať o to, aby sa znížil nedovolený dopyt po návykových a psychotropných látkach všetkého druhu, vrátane Cannabisu a aby sa tak predišlo negatívnym dôsledkom nedovoleného dopytu a urobili sa nutné protiopatrenia [Pokiaľ ide o boj proti nedovolenému dopytu po omamných a psychotropných látkach každého druhu vrátane Cannabisu, zmluvné strany vykonajú všetko, čo je v ich právomoci, aby zabránili negatívnym dôsledkom tohto nedovoleného dopytu a bojovali proti nim — *neoficiálny preklad*]. Za také opatrenia nesú zodpovednosť jednotlivé zmluvné strany [Priятие takýchto opatrení patrí do právomoci jednotlivých zmluvných strán — *neoficiálny preklad*].“

Dohoda uzavretá medzi Radou Európskej únie, Islandskou republikou a Nórsnym kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji Schengenského acquis

- 9 V súlade s článkom 6 prvým odsekom protokolu bola 18. mája 1999 uzavretá dohoda medzi Radou Európskej únie, Islandskou republikou a Nórsnym kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji Schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, s. 36, ďalej len „dohoda“).
- 10 Článok 1 písm. b) rozhodnutia Rady 2000/777/ES z 1. decembra 2000 o uplatňovaní Schengenského *acquis* v Dánsku, Fínsku a vo Švédsku, ako aj na Islande a v Nórsku (Ú. v. ES L 309, s. 24) stanovuje v súlade s článkom 15 ods. 4 dohody, že všetky ustanovenia uvedené v prílohách A a B dohody sa od 25. marca 2001 uplatnia „na Island a Nórsko v rámci ich vzájomných vzťahov a voči Belgicku, Dánsku, Nemecku, Grécku, Španielsku, Francúzsku, Taliansku, Luxembursku, Holandsku, Rakúsku, Portugalsku, Fínsku a Švédsku“. Články 54 a 71 DVSD sú súčasťou uvedenej prílohy A.

- 11 Z toho vyplýva, že články 54 a 71 DVSD sa uplatňujú od 25. marca 2001 na vzťahy medzi Nórsnym kráľovstvom a Belgickým kráľovstvom.

Dohovory Organizácie spojených národov o omamných a psychotropných látkach

- 12 Podľa článku 36 jednotného dohovoru o omamných látkach z roku 1961 v znení protokolu z roku 1972 (ďalej len „jednotný dohovor“):

„Trestné ustanovenia

1. a) S výhradou svojich ústavných predpisov urobí každá Strana opatrenia potrebné na to, aby pestovanie, produkcia, výroba, ťažba, príprava, držba, ponuka, danie do predaja, distribúcia, kúpa, predaj, dodanie z akéhokoľvek titulu, sprostredkovanie, odoslanie, tranzit, doprava, dovoz a vývoz omamných látok, nezodpovedajúce ustanoveniam tohto Dohovoru, alebo akékoľvek iné činy, ktoré by podľa názoru tejto Strany odporovali ustanoveniam tohto Dohovoru, sa považovali za trestné činy, ak sú spáchané úmyselne, a aby sa na vážne prípady vymerali primerané tresty, najmä väznenie alebo iné tresty odňatia slobody.

b) ...

2. S výhradou ústavných predpisov každej Strany, jej právneho poriadku a národného zákonodarstva

- a) i) každý z priestupkov [každé z porušení zákona — *neoficiálny preklad*] uvedených v ods. 1 sa bude považovať za osobitný priestupok [za osobitné porušenie zákona — *neoficiálny preklad*] ak sa spácha v rozličných krajinách;

...“

- 13 Článok 22 dohovoru o psychotropných látkach z roku 1971 (ďalej len „dohovor z roku 1971“) obsahuje ustanovenie, ktoré sa v podstate zhoduje s ustanovením uvedeným v článku 36 ods. 2 písm. a) bode i) jednotného dohovoru.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 14 Pán Van Esbroeck, belgický štátny príslušník, bol odsúdený rozsudkom súdu prvého stupňa v Bergene (Nórsko) z 2. októbra 2000 na trest odňatia slobody na päť rokov za nedovolený dovoz omamných látok (amfetamínov, hašiša, MDMA a diazepamu) do Nórska, ku ktorému došlo 1. júna 1999. Po vykonaní časti uloženého trestu bol pán Van Esbroeck 8. februára 2002 podmienene prepustený a eskortovaný do Belgicka.

- 15 Dňa 27. novembra 2002 bolo v poslednom uvedenom členskom štáte začaté konanie proti pánovi Van Esbroeck, ktoré viedlo k tomu, že bol odsúdený 19. marca 2003 rozsudkom Correctionele rechtbank te Antwerpen (Belgicko) na trest odňatia slobody na jeden rok, okrem iného za nedovolený vývoz vyššie uvedených látok z územia Belgicka, ku ktorému došlo 31. mája 1999. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Hof van beroep te Antwerpen z 9. januára 2004. Tieto dva súdne orgány uplatnili článok 36 ods. 2 písm. a) jednotného dohovoru, podľa ktorého každé z porušení zákona v ňom uvedených, medzi ktoré patrí dovoz a vývoz omamných látok, bude považované za osobitné porušenie zákona, ak sa spácha v rozličných krajinách.
- 16 Dotknutá osoba podala proti tomuto rozsudku kasačné odvolanie, odvolávajúc sa na porušenie zásady *ne bis in idem*, uvedenej v článku 54 DVSD.
- 17 Za týchto okolností sa Hof van Cassatie rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 54 [DVSD] vykladať v tom zmysle, že ho môže uplatniť belgický súd voči osobe, ktorá je stíhaná v Belgicku po 25. marci 2001 pred trestným súdom za ten istý čin, ako je ten, za ktorý bola súdená a odsúdená rozsudkom nórskeho trestného súdu z 2. októbra 2000, pričom trest alebo iné opatrenie uložené za tento trestný čin už boli vykonané, aj v tom prípade, keď podľa článku 2 ods. 1 [dohody] bude článok 54 [DVSD] vykonávaný a uplatňovaný v Nórsku až od 25. marca 2001?

V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku kladná:

2. Má sa v dôsledku toho článok 54 [DVSD] v spojení s článkom 71 toho istého dohovoru vykladať v tom zmysle, že trestné činy držby na účel vývozu a dovozu, ktoré sa vzťahujú na tie isté omamné a psychotropné látky akéhokoľvek druhu vrátane Cannabisu a ktoré sú ako vývoz a dovoz trestne stíhané v rôznych štátoch, ktoré podpísali [DVSD] alebo v ktorých sa Schengenské *acquis* vykonáva a uplatňuje, sa majú v zmysle uvedeného článku 54 považovať za „ten istý čin“?

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 18 Vnútroštátny súd sa svojou prvou otázkou v podstate pýta, či sa zásada *ne bis in idem* stanovená v článku 54 DVSD musí uplatniť na trestné konanie začaté v zmluvnom štáte v súvislosti s činom, za ktorý už dotknutá osoba bola odsúdená v inom zmluvnom štáte, hoci DVSD v čase, keď došlo k uvedenému odsúdeniu, ešte v poslednom uvedenom štáte nenadobudol platnosť.
- 19 V tejto súvislosti je potrebné v prvom rade pripomenúť, že Schengenské *acquis* sa uplatňuje v Belgicku od 1. mája 1999 a v Nórsku od 25. marca 2001. K porušeniu zákona vytýkanému pánovi Van Esbroeck došlo 31. mája a 1. júna 1999. Dotknutá osoba bola odsúdená v Nórsku 2. októbra 2000 za nedovolený dovoz zakázaných látok a v Belgicku 19. marca 2003 za nedovolený vývoz tých istých látok.

- 20 V druhom rade je potrebné skonštatovať, že Schengenské *acquis* neobsahuje žiadne osobitné ustanovenie týkajúce sa nadobudnutia platnosti článku 54 DVSD alebo jeho účinkov z hľadiska času.
- 21 V treťom rade je potrebné pripomenúť, že tak ako správne uviedla Komisia, problém uplatňovania zásady *ne bis in idem* vznikol až v okamihu, keď začalo druhé súdne trestné konanie proti tej istej osobe v inom zmluvnom štáte.
- 22 Keďže príslušný súdny orgán má teda práve v rámci posledného uvedeného konania posúdiť, či boli splnené všetky podmienky uplatnenia uvedenej zásady, je potrebné na účely uplatnenia článku 54 DVSD zo strany súdneho orgánu, pred ktorým prebieha druhé súdne konanie, aby bol DVSD v platnosti k tomuto dátumu v druhom predmetnom zmluvnom štáte.
- 23 V dôsledku toho okolnosť, že prvý zmluvný štát nebol ešte DVSD viazaný v okamihu, keď tam bola dotknutá osoba právoplatne odsúdená v zmysle uvedeného článku 54, nie je relevantná.
- 24 Za týchto okolností je potrebné odpovedať na prvú otázku v tom zmysle, že zásada *ne bis in idem* stanovená v článku 54 DVSD sa musí uplatňovať na trestné konanie začaté v zmluvnom štáte v súvislosti s činom, za ktorý už dotknutá osoba bola odsúdená v inom zmluvnom štáte, hoci DVSD v čase, keď došlo k uvedenému odsúdeniu, ešte nevstúpil do platnosti v poslednom uvedenom štáte, ak bol DVSD v platnosti v predmetných zmluvných štátoch v čase posudzovania podmienok uplatnenia zásady *ne bis in idem* súdnym orgánom, pred ktorým prebieha druhé súdne konanie.

O druhej otázke

- 25 Vnútroštátny súd sa svojou druhou otázkou v podstate pýta, aké kritérium sa má použiť na účely uplatnenia pojmu „ten istý čin“ v zmysle článku 54 DVSD, a konkrétnejšie, či nezákonné konanie spočívajúce vo vývoze tých istých omamných látok z územia zmluvného štátu a v ich dovoze do iného zmluvného štátu, ktoré viedlo k trestným stíhaniam v dvoch predmetných štátoch, patrí pod tento pojem.
- 26 V tejto súvislosti česká vláda uviedla, že ak sa zhodujú činy, predpokladá sa, že sa zhoduje ich právna kvalifikácia, ako aj chránené právne záujmy.
- 27 Na jednej strane však vyplýva zo znenia článku 54 DVSD, ktorý používa pojmy „ten istý čin“, že toto ustanovenie sa týka iba predmetného činu a nie jeho právnej kvalifikácie.
- 28 Je takisto potrebné skonštatovať, že pojmy použité v uvedenom článku sa odlišujú od pojmov nachádzajúcich sa v iných medzinárodných dokumentoch, ktoré stanovujú zásadu *ne bis in idem*. Na rozdiel od článku 54 DVSD totiž článok 14 ods. 7 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, ako aj článok 4 protokolu 7 k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd používa pojem „trestný čin“, čo poukazuje na relevantnosť kritéria právnej kvalifikácie činu ako podmienky uplatnenia zásady *ne bis in idem* stanovenej v posledných uvedených dokumentoch.

- 29 Na druhej strane je potrebné pripomenúť, tak ako Súdny dvor už skonštatoval v bode 32 rozsudku Gözütok a Brügge z 11. februára 2003 (C-187/01 a C-385/01, Zb. s. I-1345), že žiadne ustanovenie hlavy VI Zmluvy o Európskej únii týkajúcej sa policajnej a súdnej spolupráce v trestných veciach, ktorej články 34 a 31 boli určené ako právny základ článkov 54 až 58 DVSD, ani žiadne ustanovenie Schengenskej dohody alebo samotného DVSD nepodmieňuje uplatnenie článku 54 DVSD harmonizáciou alebo aspoň priblížením trestnoprávných úprav členských štátov.
- 30 Zásada *ne bis in idem* zakotvená v poslednom uvedenom článku nevyhnutne znamená, že existuje vzájomná dôvera zmluvných štátov v ich príslušné systémy trestného súdnictva a že každý z uvedených štátov súhlasí s použitím trestnoprávnej úpravy platnej v iných zmluvných štátoch, hoci by uplatnenie jeho vlastnej právnej úpravy viedlo k inému výsledku (rozsudok Gözütok a Brügge, už citovaný, bod 33).
- 31 Z toho vyplýva, že prípadná rozdielna právna kvalifikácia toho istého činu v dvoch zmluvných štátoch, nemôže byť prekážkou uplatnenia článku 54 DVSD.
- 32 Z tých istých dôvodov nemožno uznať kritérium zhodnosti chráneného oprávneného záujmu, keďže tento záujem sa môže líšiť v jednotlivých zmluvných štátoch.

- 33 Tieto závery potvrdzuje aj cieľ článku 54, ktorým je vylúčiť to, aby osoba bola z dôvodu, že vykonáva svoje právo voľného pohybu, stíhaná pre ten istý čin na území viacerých zmluvných štátov (rozsudky Gözütok a Brügge, už citovaný, bod 38, ako aj z 10. marca 2005, Miraglia, C-469/03, Zb. s. I-2009, bod 32).
- 34 Tak ako uviedol generálny advokát v bode 45 svojich návrhov, toto právo na voľný pohyb je skutočne zaručené, iba ak páchatel činu vie, že ak bol už raz odsúdený a vykonal svoj trest, alebo prípadne bol právoplatne zbavený viny v členskom štáte, môže sa pohybovať vnútri schengenského priestoru bez toho, aby sa obával stíhania v inom členskom štáte z dôvodu, že tento čin predstavuje iný druh porušenia v právnom poriadku tohto posledného uvedeného členského štátu.
- 35 Z dôvodu neexistencie harmonizácie vnútroštátnych trestnoprávných úprav by totiž kritérium založené na právnej kvalifikácii činu alebo na chránenom právnom záujme mohlo vytvárať toľko prekážok slobode voľného pohybu v schengenskom priestore, koľko existuje systémov trestného práva v zmluvných štátoch.
- 36 Za týchto okolností je jediným príslušným kritériom na účely uplatnenia článku 54 DVSD kritérium zhodnosti skutkovej podstaty činu, ktorým sa rozumie existencia celku konkrétnych okolností, ktoré sú navzájom nerozlučiteľne spojené.

- 37 Pokiaľ ide konkrétnejšie o takú situáciu, o akú ide o vo veci samej, je potrebné skonštatovať, že môže v zásade predstavovať súbor skutkov, ktoré sú z hľadiska svojej samotnej povahy nerozlučiteľne spojené.
- 38 Konečné posúdenie v tomto zmysle však prináleží, ako správne uviedla holandská vláda, príslušným vnútroštátnym orgánom, ktoré musia určiť, či predmetná skutková podstata činu predstavuje súbor skutkov, ktoré sú nerozlučiteľne spojené v čase, v priestore, ako aj z hľadiska svojho predmetu.
- 39 Na rozdiel od toho, čo tvrdí slovenská vláda, tento výklad nie je spochybnený článkom 71 DVSD, ktorý stanovuje, že zmluvné štáty majú prijať všetky opatrenia potrebné na boj proti nedovolenému obchodu s omamnými látkami.
- 40 Tak ako správne uviedla holandská vláda, DVSD nestanovuje žiadne poradie prednosti jednotlivých ustanovení a okrem toho článok 71 uvedeného dohovoru neobsahuje žiadny prvok, ktorý by obmedzoval oblasť uplatňovania uvedeného článku 54 stanovujúceho v schengenskom priestore zásadu *ne bis in idem*, ktorú judikatúra uznáva ako základnú zásadu práva Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Zb. s. I-8375, bod 59).
- 41 Z toho vyplýva, že odkaz na existujúce dohovory Organizácie spojených národov uvedený v článku 71 DVSD nemožno chápať ako prekážka uplatňovania zásady *ne bis in idem* uvedenej v článku 54 DVSD, ktorá iba bráni tomu, aby osoba bola

viackrát stíhaná za ten istý čin, nespôsobuje však beztrestnosť v schengenskom priestore.

42 Vzhľadom na vyššie uvedené je teda potrebné odpovedať na druhú otázku, že článok 54 DVSD sa má vykladať v tom zmysle, že:

- kritériom príslušným na účely uplatnenia uvedeného článku DVSD je kritérium zhodnosti skutkovej podstaty činu, ktorým sa rozumie existencia súboru skutkov, ktoré sú navzájom nerozlučiteľne spojené, nezávisle od právnej kvalifikácie tohto činu alebo od chráneného právneho záujmu,

- trestné činy spočívajúce vo vývoze a v dovoze tých istých omamných látok, ktoré sú trestne stíhané v rôznych zmluvných štátoch DVSD, sa v zásade považujú za „ten istý čin“ v zmysle tohto článku 54, pričom konečné posúdenie v tomto zmysle prináleží príslušným vnútroštátnym orgánom.

O trovách

43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Zásada *ne bis in idem* stanovená v článku 54 dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach, podpísaného 19. júna 1990 v Schengene, sa musí uplatňovať na trestné konanie začaté v zmluvnom štáte v súvislosti s činom, za ktorý už dotknutá osoba bola odsúdená v inom zmluvnom štáte, hoci uvedený dohovor v čase, keď došlo k uvedenému odsúdeniu, ešte nenadobudol platnosť v poslednom uvedenom štáte, ak bol tento dohovor v platnosti v predmetných zmluvných štátoch v čase posudzovania podmienok uplatnenia zásady *ne bis in idem* súdnym orgánom, pred ktorým prebieha druhé súdne konanie.**

2. **Článok 54 toho istého dohovoru sa má vykladať v tom zmysle, že:**

— **kritériom príslušným na účely uplatnenia uvedeného článku je kritérium zhodnosti skutkovej podstaty činu, ktorým sa rozumie existencia súboru navzájom nerozlučiteľne spojených skutkov, nezávisle od právnej kvalifikácie tohto činu alebo od chráneného právneho záujmu,**

— **trestné činy spočívajúce vo vývoze a v dovoze tých istých omamných látok, ktoré sú trestne stíhané v rôznych zmluvných štátoch tohto**

dohovoru, sa v zásade považujú za „ten istý čin“ v zmysle tohto článku 54, pričom konečné posúdenie v tomto zmysle prináleží príslušným vnútroštátnym orgánom.

Podpisy